

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Овчарука Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини четвертої статті 116 Земельного кодексу України

м. К и ї в
9 вересня 2020 року
№ 199-3(II)/2020

Справа № 3-167/2020(419/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Овчарука Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини четвертої статті 116 Земельного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Овчарук С.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 13, 19 Конституції

України (конституційність) положення частини четвертої статті 116 Земельного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким передача земельних ділянок безоплатно у власність громадян у межах норм, визначених Кодексом, провадиться один раз по кожному виду використання.

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що Овчарук С.С. був власником двох земельних ділянок площею 0,5999 га та 1,400 га, які він отримав безоплатно із земель державної власності для ведення особистого селянського господарства.

У грудні 2016 року Уманська місцева прокуратура Черкаської області в інтересах держави звернулась до суду з позовом про визнання незаконним та скасування наказу Головного управління Державного земельного агентства у Черкаській області, яким було затверджено проєкт землеустрою та передано у приватну власність Овчаруку С.С. одну з зазначених земельних ділянок площею 1,4000 га, а також визнання недійсним свідоцтва про право власності на цю земельну ділянку.

Підставою позову було те, що відповідач, видаючи оспорюваний наказ, не перевірів, що Овчарук С.С. попередньо вже реалізував право на безоплатне отримання у власність земельної ділянки площею 0,5999 га для ведення особистого селянського господарства, чим порушив вимоги земельного законодавства, що призвело до безпідставного виділення земель із державної власності.

Христинівський районний суд Черкаської області рішенням від 12 лютого 2018 року позов Уманської місцевої прокуратури Черкаської області задовольнив. Апеляційний суд Черкаської області постановою від 7 червня 2018 року рішення суду першої інстанції залишив без змін. Верховний Суд постановою від 20 травня 2020 року рішення Христинівського районного суду Черкаської області від 12 лютого 2018 року та постанову Апеляційного суду Черкаської області від 7 червня 2018 року залишив без змін.

Автор клопотання вважає, що оспорюване положення Кодексу „створює перешкоди по реалізації прав громадян“, визначених статтею 13 Конституції України.

На підтвердження своїх аргументів суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, рішення Конституційного Суду України, Висновок науково-правової експертизи Ради науково-правових експертиз при Інституті держави і права ім. В.М. Корецького НАН України (далі – Висновок), а також судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги вбачається, що автор клопотання цитує положення Конституції України, Кодексу, рішення Конституційного Суду України та посилається на Висновок, що, на його думку, доводить невідповідність оспорюваного положення Кодексу статтям 13, 19 Основного Закону України. Саме ж цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів чи інших нормативно-правових актів, а також посилання на рішення Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваного положення Кодексу не є обґрунтуванням тверджень щодо його неконституційності.

Овчарук С.С. висловлює незгоду з судовими рішеннями, ухваленими у його справі, однак слід зауважити, що вирішення питань, пов'язаних зі сферою правозастосування, не належить до компетенції Конституційного Суду України, який не наділений повноваженнями щодо перевірки законності та

обґрунтованості прийнятих судами рішень і правильності застосування ними законів України.

Отже, Овчарук С.С. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Овчарука Сергія Станіславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини четвертої статті 116 Земельного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

